

EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT

NÕUKOGU

**Brüssel, 19. märts 2019
(OR. en)**

**2018/0074 (COD)
LEX 1881**

**PE-CONS 78/1/18
REV 1**

**PECHE 530
CODEC 2295**

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,
MILLEGA KEHTESTATAKSE LÄÄNEPIIRKONNA VETES
A SELLEGA PIIRNEVATES VETES PÜÜTAVATE KALAVARUDE MAJANDAMISE
JA NENDE KALAVARUDE PÜÜGI MITMEAASTANE KAVA
NING MILLEGA MUUDETAKSE MÄÄRUSI (EL) 2016/1139 JA (EL) 2018/973
NING TUNNISTATAKSE KEHTETUKS MÄÄRUSED (EÜ) NR 811/2004, (EÜ) NR 2166/2005,
(EÜ) NR 388/2006, (EÜ) NR 509/2007 JA (EÜ) NR 1300/2008**

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) 2019/...,**

19. märts 2019,

**millega kehtestatakse läänepiirkonna vetes ja sellega piirnevates vetes
püütavate kalavarude majandamise ja nende kalavarude püügi mitmeaastane kava
ning millega muudetakse määrusi (EL) 2016/1139 ja (EL) 2018/973 ning
tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 2166/2005,
(EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007 ja (EÜ) nr 1300/2008**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt²

¹ ELT C 440, 6.12.2018, lk 171.

² Euroopa Parlamendi 12. veebruari 2019. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 5. märtsi 2019. aasta otsus.

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsioonis, mille osaline liit on, on sätestatud kaitsekohustused, sealhulgas kohustus säilitada või taastada püütavate liikide populatsioonid sellisel tasemel, mis tagab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (MSY).
- (2) 2015. aastal New Yorgis peetud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni säästva arengu tippkohtumisel võtsid liit ja selle liikmesriigid endale 2020. aastaks kohustuse reguleerida tõhusalt kalapüüki, teha lõpp ülepüügile ja ebaseaduslikule, teatamata ja reguleerimata kalapüügile ning hävitavate tagajärgedega kalastusviisidele ja rakendada teaduspõhiseid majandamiskavasid, et taastada kalavarud võimalikult lühikese aja jooksul vähemalt sellisel tasemel, mis tagab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse vastavalt nende bioloogilistele omadustele.

- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1380/2013¹ kehtestatakse ühise kalanduspoliitika reeglid kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega. Ühine kalanduspoliitika peab toetama merekeskkonna kaitset ja kõikide ärilisel eesmärgil kasutatavate liikide säästvat majandamist, eriti aga hea keskkonnaseisundi saavutamist hiljemalt 2020. aastaks, nagu on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ² artikli 1 lõikega 1.
- (4) Ühise kalanduspoliitika eesmärk on muu hulgas tagada, et kalapüük ja vesiviljelus oleksid keskkonna seisukohast pikaajaliselt jätkusuutlikud ning kohaldada kalavarude majandamisele ettevaatusprintsipi põhinevat ja ökosüsteemipõhist käsitlust.
- (5) Ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks tuleb vastu võtta mitmesuguseid kaitsemeetmeid, nagu mitmeaastased kavad, tehnilised meetmed ning kalapüügivõimaluste kindlaksmääramine ja eraldamine, kombineerides neid asjakohasel juhul omavahel.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategia raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19).

- (6) Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklitele 9 ja 10 peavad mitmeaastased kavad põhinema teadus-, tehnika- ja majandusnõuannetel. Nende sätete kohaselt peaks käesoleva määrusega kehtestatav mitmeaastane kava (edaspidi „kava“) sisaldama eesmärke, mõõdetavaid sihttasemeid koos selge ajakavaga, kaitse piirväärtusi ning kaitse- ja tehnilisi meetmeid, mille eesmärk on vältida ja vähendada soovimatut püüki ning minimeerida merekeskkonnale, eeskätt haavatavatele elupaikadele ja kaitstud liikidele avalduvat mõju.
- (7) Käesolevas määruses tuleks võtta arvesse äärepoolseimates piirkondades töönduslikul ja rannalähedasel püügil kasutatavate laevade suuruspiiranguid.
- (8) Parimate olemasolevate teadusnõuannetena käsitatakse avalikult kättesaadavaid teadusnõuandeid, mida toetavad uusimad teadusandmed ja -meetodid ning mille on andnud või läbi vaadanud sõltumatu ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutus.

- (9) Komisjon peaks kavaga hõlmatud kalavarude puhul saama parimaid olemasolevaid teadusnõuandeid. Selleks sõlmib komisjon Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukoguga (ICES) vastastikuse mõistmise memorandumid. Eelkõige ICESi või samalaadse sõltumatu ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutuse antavad teadusnõuanded peaksid põhinema käesoleval kaval ja esitama eelkõige F_{MSY} -vahemikud ja biomassi piirväärtuste vahemikud, st näitajad MSY , $B_{trigger}$ ja B_{lim} . Need väärtused tuleks esitada kalavarusid puudutavates nõuannetes ja kui see on asjakohane, teistes avalikult kättesaadavates teadusnõuannetes, sealhulgas näiteks segapüüki puudutavates nõuannetes, mida annab eelkõige ICES või samalaadne sõltumatu ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutus.

- (10) Nõukogu määrustes (EÜ) nr 811/2004¹, (EÜ) nr 2166/2005², (EÜ) nr 388/2006³, (EÜ) nr 509/2007⁴ ja (EÜ) nr 1300/2008⁵ on sätestatud Kantaabria mere ja Pürenee poolsaare läänerannikuvete põhjapoolse merluusi, uusmeremaa merluusi ja norra salehomaari varude, Biskaia lahe merikeelevarude ja La Manche'i lääneosa merikeelevarude, Šotimaa lääneranniku vete heeringavarude ning Kattegati, Põhjamere, Šotimaast läänes asuvate vete ja Iiri mere tursavarude püügieeskirjad. Neid ja muid põhjalähedasi liike püütakse segapüügi käigus. Seepärast on asjakohane kehtestada üks mitmeaastane kava, võttes arvesse sellist tehnilist koostoimet.

¹ Nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 811/2004, millega kehtestatakse meetmed põhjapoolse merluusi varude taastamiseks (ELT L 150, 30.4.2004, lk 1).

² Nõukogu 20. detsembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 2166/2005, millega kehtestatakse meetmed Kantaabria mere ja Pürenee poolsaare läänerannikuvete uusmeremaa merluusi ja norra salehomaari varude taastamiseks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 850/98 kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu (ELT L 345, 28.12.2005, lk 5).

³ Nõukogu 23. veebruari 2006. aasta määrus (EÜ) nr 388/2006, millega kehtestatakse Biskaia lahe merikeelevaru säästva kasutamise mitmeaastane kava (ELT L 65, 7.3.2006, lk 1).

⁴ Nõukogu 7. mai 2007. aasta määrus (EÜ) nr 509/2007, millega kehtestatakse La Manche'i lääneosa merikeelevarude säästva kasutamise mitmeaastane kava (ELT L 122, 11.5.2007, lk 7).

⁵ Nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1300/2008, millega kehtestatakse Šotimaa lääneranniku vete heeringavarude ja nende püügi mitmeaastane kava (ELT L 344, 20.12.2008, lk 6).

- (11) Lisaks sellele tuleks sellist mitmeaastast kava kohaldada põhjalähedaste liikide ja nende püügi suhtes läänepiirkonna vetes, mis hõlmavad loode- ja edelapiirkonna vesi. Kõnealused liigid on tursklased, lestalised, kõhrkalad ja norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*), kes elavad merepõhjas või veesamba alumises osas.
- (12) Mõnda põhjalähedast liiki püütakse nii läänepiirkonna vetes kui ka sellega piirnevates vetes. Seepärast peaksid kavas sisalduvad sätted seoses sihttasemetega ja kaitsemeetmetega, mida kohaldatakse peamiselt läänepiirkonna vetes püütavate kalavarude suhtes, kehtima ka kõnealustele väljaspool läänepiirkonna vesi asuvatele piirkondadele. Lisaks on vaja peamiselt väljaspool läänepiirkonna vesi asuvate liikide jaoks, mida esineb ka läänepiirkonna vetes, kehtestada sihttasemed ja kaitsemeetmed selliste väljaspool läänepiirkonna vesi asuvate piirkondade mitmeaastastes kavades, kus neid peamiselt püütakse, laiendades nende mitmeaastaste kavade kohaldamisala ka läänepiirkonna vetele.

- (13) Kava geograafiline kohaldamisala peaks põhinema kalavarude geograafilisel jaotusel, mis on esitatud eelkõige ICESi või samalaadse sõltumatu ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutuse viimastes kalavarusid käsitlevates teadusnõuannetes. Kavas toodud kalavarude geograafilist jaotust võib olla hiljem vaja muuta kas senistest paremate teadusandmete või kalavarude rände tõttu. Seetõttu tuleks komisjonile anda õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kohandatakse kavas sätestatud kalavarude geograafilist jaotust, kui eelkõige ICESi või samalaadse sõltumatu ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutuse teadusnõuanded osutavad asjaomaste kalavarude geograafilise jaotuse muutumisele.
- (14) Kui ühist huvi pakkuvaid kalavarusid kasutavad ka kolmandad riigid, peaks liit tegema nende kolmandate riikidega koostööd, et tagada kõnealuste kalavarude säästev majandamine kooskõlas määruses (EL) nr 1380/2013 ja eelkõige selle artikli 2 lõikes 2 ning käesolevas määruses sätestatud eesmärkidega. Kui ametlikku kokkulepet ei saavutata, teeb liit kõik võimaliku, et saavutada ühtne kord selliste kalavarude püügiks, eesmärgiga võimaldada säästvat majandamist ja edendada sellega liidu ettevõtjate jaoks võrdseid võimalusi.

- (15) Kava eesmärk on aidata kaasa ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamisele ning eelkõige saavutada sihtliikide puhul maksimaalne jätkusuutlik saagikus ja seda säilitada, täita lossimiskohustust selliste põhjalähedaste liikide puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme, ning edendada rannakalandust ja sotsiaalmajanduslikke aspekte silmas pidades kalapüügist sõltuvate inimeste rahuldavat elatustaset. Kavaga rakendatakse ökosüsteemipõhist lähenemist kalavarude majandamisele, et viia miinimumini püügitegevuse negatiivne mõju mere ökosüsteemile. See peaks olema kooskõlas liidu keskkonnaalaste õigusaktidega, eelkõige eesmärgiga saavutada 2020. aastaks hea keskkonnaseisund (vastavalt direktiivile 2008/56/EÜ), ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/147/EÜ¹ ja nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ² eesmärkidega. Käesoleva kavaga täpsustatakse ka lossimiskohustuse täitmist läänepiirkonna vetes asuvates liidu vetes kõikide selliste liikide kalavarude puhul, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohast lossimiskohustust.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

² Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

- (16) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt tuleb kalapüügivõimalused määrata kindlaks kooskõlas sama määruse artikli 2 lõikes 2 sätestatud eesmärkidega ja need peavad olema kooskõlas mitmeaastastes kavades kehtestatud sihttasemetega, ajaraamistike ja lubatud hälvetega.
- (17) On asjakohane kehtestada selline kalastussuremuse sihttase (F), mis vastaks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamisele kooskõlas olevate väärtuste (F_{MSY}) vahemikena väljendatud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamise ja hoidmise eesmärgile. Kõnealused parimatele olemasolevatele teadusnõuannetele tuginevad vahemikud on vajalikud, et tagada paindlikkus, mis võimaldab võtta arvesse teadusnõuannete muutusi, aidata täita lossimiskohustust ning arvestada segapüügi erisusi. F_{MSY} -vahemikud peaks eelkõige arvutama välja ICES, kes esitab need peamiselt oma perioodilistes püügialastes nõuannetes, või samalaadne sõltumatu ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutus. Kava kohaselt peaksid need vahemikud olema sellised, et pikas perspektiivis ei väheneks saagikus maksimaalse jätkusuutliku saagikusega võrreldes rohkem kui 5 %. Vahemiku ülempiir peaks olema selline, et kalavaru allapoole kudekarja biomassi piirväärtust (B_{lim}) vähenemise tõenäosus ei ületaks 5 %. Selline ülempiir peaks samuti vastama ICESi nõuandvale eeskirjale, mille kohaselt juhul, kui kudekarja biomass või arvukus on väga halb, vähendatakse kalastussuremuse sihttaset nii, et selle ülempiir ei ületa järgmist näitajat: F_{MSY} väärtus korrutatuna kudekarja biomassiga või arvukusega lubatud kogupüügi (TAC) aastal, jagatuna näitajaga $MSY B_{trigger}$. Nende kaalutluste ja nõuandva eeskirja põhjal annab ICES kalastussuremust ja püügivõimalusi puudutavaid teadusnõuandeid.

- (18) Kalapüügivõimaluste kindlaksmääramiseks peaks üldjuhul kehtima F_{MSY} -vahemike ülemmäär ja teatavatel juhtudel kõrgem ülempiir, tingimusel et asjaomase kalavaru seisundit peetakse heaks. Kindlaksmääratud püügivõimalused võiksid küündida ülempiirini vaid juhul, kui see on teadusnõuannete või tõendite põhjal vajalik käesoleva määrase eesmärkide saavutamiseks segapüügi puhul, kalavarude liigisisestest või liikidevahelisest dünaamikast tingitud kahju vältimiseks või järjestikuste aastate kalapüügivõimaluste kõikumiste piiramiseks.
- (19) Asjaomasel nõuandekomisjonil peaks olema võimalik soovitada komisjonile majandamiskäsitlust, mille eesmärk on piirata käesolevas määruuses loetletud kalavarude püügivõimaluste järjestikuste aastate erinevusi. Nõukogul peaks olema võimalik võtta kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel arvesse kõiki selliseid soovitusi, tingimusel et need kalapüügivõimalused on kooskõlas kavas seatud eesmärkide ja kaitsemeetmetega.
- (20) Kalavarudele, mille kohta on olemas maksimaalse jätkusuutliku saagikusega seotud sihttasemed, on vaja kaitsemeetmete kohaldamise eesmärgil kehtestada kaitse piirväärtused väljendatuna kalaliikide puhul kudekarja biomassi miinimumtasemena ja norra salehomaari puhul arvukuse miinimumtasemena.

- (21) Tuleks ette näha asjakohased kaitsemeetmed juhuks, kui kalavaru suurus langeb alla kõnealuste tasemetele. Kaitsemeetmed peaksid hõlmama kalapüügivõimaluste vähendamist ja erikaitsemeetmeid, kui teaduslikud nõuanded näitavad parandusmeetmete vajalikkust. Neid meetmeid peaksid täiendama kõik muud asjakohased meetmed, nagu komisjoni meetmed vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 12 või liikmesriigi meetmed vastavalt sama määruse artiklile 13.
- (22) Peaks olema võimalik kehtestada norra salehomaari TAC neljas konkreetsetes majandamispiirkonnas, liites iga funktsionaalse üksuse suhtes kehtestatud püügi piirnormid ning väljaspool funktsionaalseid üksusi asuvate statistiliste ruutude püügi piirnormid igas majandamispiirkonnas. See ei välista siiski meetmete võtmist, et kaitsta teatavaid funktsionaalseid üksusi.
- (23) Piirkondliku käsitlemise kohaldamiseks mere elusressursside kaitse ja säästva kasutamise suhtes on asjakohane näha ette võimalus võtta läänepiirkonna vetes kõikide kalavarude suhtes tehnilisi meetmeid.
- (24) Merikeele püügikoormuse piiramise kord La Manche'i lääneosas on osutunud tõhusaks majandamisvahendiks, mis täiendab kalapüügivõimaluste kindlaksmääramist. Seepärast tuleks sellist püügikoormuse piiramist säilitada ka kava raames.

- (25) Kui harrastuskalapüügist tingitud kalastussuremus avaldab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse alusel majandatavatele kalavarudele olulist mõju, peaks nõukogu saama kehtestada harrastuskalastajatele mittediskrimineerivaid piiranguid. Selliste piirangute kehtestamisel peaks nõukogu lähtuma läbipaistvatest ja objektiivsetest kriteeriumidest. Liikmesriigid peaksid vajaduse korral võtma vajalikud ja proportsionaalsed meetmed andmete jälgimiseks ja kogumiseks, et harrastuskalapüügi tegelikku taset usaldusväärselt hinnata.
- (26) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 ette nähtud lossimiskohustuse täitmiseks tuleks kavas ette näha edasised majandamismeetmed, mida täpsustatakse kooskõlas sama määruse artikliga 18.
- (27) Tuleks kehtestada otsese majandamishuviga liikmesriikide ühiste soovitude esitamise tähtaeg, nagu on nõutud määrusega (EL) nr 1380/2013.
- (28) Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 10 lõikele 3 tuleks ette näha sätted, mille alusel hindab komisjon teadusnõuannete alusel korrapäraselt käesoleva määruse kohaldamise piisavust ja tõhusust. Kava tuleks hinnata ... [viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumist] ja seejärel iga viie aasta tagant. See ajavahemik võimaldab lossimiskohustuse täielikult rakendada ning selle jooksul on piirkondlikud meetmed vastu võetud ja rakendatud ning nende mõju kalavarudele ja kalapüügile ilmnenu. Ka teadusasutused soovitavad vähemalt sellist ajavahemikku.

(29) Selleks et kohandada tehnika ja teaduse arenguga õigel ajal ja proportsionaalselt ning tagada paindlikkus ja võimaldada teatavate meetmete arengut, tuleks komisjonile anda õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 käesoleva määruse muutmiseks või täiendamiseks vastu õigusakte, mis käsitlevad käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude kohandamist kalavarude geograafilise jaotuse muutumisega, parandusmeetmeid, lossimiskohustuse rakendamist ja asjaomaste liikmesriikide laevastike püügivõimsuste piiranguid. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertidega, ja et need konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes¹ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

¹ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

- (30) Õiguskindluse huvides on asjakohane selgitada, et kava eesmärkide saavutamiseks vastu võetud ajutisi peatamise meetmeid võib pidada toetuskõlblikeks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 508/2014¹.
- (31) Dünaamiliste viidete kohaldamine F_{MSY}-vahemikele ja kaitse piirväärtustele tagab, et kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel olulised parameetrid ei aegu ja nõukogul on alati võimalik kasutada parimaid saadaolevaid teadusnõuandeid. Pealegi tuleb käsitleda, mis hõlmab dünaamilisi viiteid parimatele olemasolevatele teadusnõuannetele, järgida ka Läänemere kalavarude majandamisel. Samuti tuleks täpsustada, et lossimiskohustust ei kohaldata harrastuskalapüügi suhtes piirkondades, mis on hõlmatud Läänemere kalapüügi mitmeaastase kavaga. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/1139² tuleks seetõttu muuta.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1).

- (32) Norra salehomaari kaitseks kehtestatud alammõõt tuleks Skagerrakis ja Kattegatis läbi vaadata. Lossimiskohustust ei tuleks kohaldada harrastuskalapüügi suhtes piirkondades, mis on hõlmatud Põhjamere kalapüügi mitmeaastase kavaga. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2018/973¹ tuleks seetõttu muuta.
- (33) Nõukogu määrused (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007 ja (EÜ) nr 1300/2008 tuleks tunnistada kehtetuks.
- (34) Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 9 lõikele 4 hinnati enne kava lõplikku vormistamist selle võimalikku majanduslikku ja sotsiaalsel mõju,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2018. aasta määrus (EL) 2018/973, millega kehtestatakse Põhjamere põhjalähedaste kalavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava, täpsustatakse Põhjamerel kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 676/2007 ja (EÜ) nr 1342/2008 (ELT L 179, 16.7.2018, lk 1).

I PEATÜKK

REGULEERIMISESE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimise ja kohaldamisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse läänepiirkonna vete põhjalähedaste kalavarude, sealhulgas süvamere kalavarude, ja kui need kalavarud on levinud läänepiirkonna vetest kaugemale, siis sellega piirnevate vete järgmist liiki kalavarude majandamise ja nende püügi mitmeaastane kava („kava“):
 - 1) süsisaba (*Aphanopus carbo*) ICESi alapiirkondades 1, 2, 4, 6–8, 10 ja 14 ning rajoonides 3a, 5a, 5b, 9a ja 12b;
 - 2) kalju-tõmppeakala (*Coryphaenoides rupestris*) ICESi alapiirkondades 6 ja 7 ning rajoonis 5b;
 - 3) huntahven (*Dicentrarchus labrax*) ICESi rajoonides 4b, 4c, 7a, 7d–h, 8a ja 8b;
 - 4) huntahven (*Dicentrarchus labrax*) ICESi rajoonides 6a, 7b ja 7j;
 - 5) huntahven (*Dicentrarchus labrax*) ICESi rajoonides 8c ja 9a;

- 6) tursk (*Gadus morhua*) ICESi rajoonis 7a;
- 7) tursk (*Gadus morhua*) ICESi rajoonides 7e–k;
- 8) megrimid (*Lepidorhombus* spp.) ICESi rajoonides 4a ja 6a;
- 9) megrimid (*Lepidorhombus* spp.) ICESi rajoonis 6b;
- 10) megrimid (*Lepidorhombus* spp.) ICESi rajoonides 7b–k, 8a, 8b ja 8d;
- 11) megrimid (*Lepidorhombus* spp.) ICESi rajoonides 8c ja 9a;
- 12) merikuratlased (*Lophiidae*) ICESi rajoonides 7b–k, 8a, 8b ja 8d;
- 13) merikuratlased (*Lophiidae*) ICESi rajoonides 8c ja 9a;
- 14) kilttursk (*Melanogrammus aeglefinus*) ICESi rajoonis 6b;
- 15) kilttursk (*Melanogrammus aeglefinus*) ICESi rajoonis 7a;
- 16) kilttursk (*Melanogrammus aeglefinus*) ICESi rajoonides 7b–k;
- 17) merlang (*Merlangius merlangus*) ICESi rajoonides 7b, 7c ja 7e–k;
- 18) merlang (*Merlangius merlangus*) ICESi alapiirkonnas 8 ja rajoonis 9a;

- 19) euroopa merluus (*Merluccius merluccius*) ICESi alapiirkondades 4, 6 ja 7 ning rajoonides 3a, 8a–b ja 8d;
- 20) euroopa merluus (*Merluccius merluccius*) ICESi rajoonides 8c ja 9a;
- 21) sinine molva (*Molva dypterygia*) ICESi alapiirkondades 6 ja 7 ning rajoonis 5b;
- 22) norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) ICESi alapiirkonnas 6 ja rajoonis 5b funktsionaalsete üksuste kaupa:
 - North Minch’is (FÜ 11);
 - South Minch’is (FÜ 12);
 - Firth of Clyde’is (FÜ 13);
 - rajoonis 6a, väljaspool funktsionaalseid üksusi (Šotimaa läänepoolsed veed);
- 23) norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) ICESi alapiirkonnas 7 funktsionaalsete üksuste kaupa:
 - Iiri mere idaosas (FÜ 14);
 - Iiri mere lääneosas (FÜ 15);
 - Porcupine’i madalal (FÜ 16);

- Arani saarte piirkonnas (FÜ 17);
 - Iiri meres (FÜ 19);
 - Keldi meres (FÜ 20–21);
 - Bristolilahes (FÜ 22);
 - väljaspool funktsionaalseid üksusi (Keldi mere lõunaosa, Iirimaa edelaosa rannikuveed);
- 24) norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) ICESi alapiirkondades 8a, 8b, 8d ja 8e funktsionaalsete üksuste kaupa:
- Biskaia lahe põhja- ja keskosas (FÜ 23–24);
- 25) norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) ICESi alapiirkondades 9 ja 10 ja CECAFi püügipiirkonnas 34.1.1:
- Atlandi ookeani Pürenee poolsaare ümbruse vete idaosas, Lääne-Galiitsias ja Põhja-Portugalis (FÜ 26–27);
 - Atlandi ookeani Pürenee poolsaare ümbruse vetes Ida-, Edela- ja Lõuna-Portugalis (FÜ 28-29);
 - Atlandi ookeani Pürenee poolsaare ümbruse vete idaosas ja Cádizilahes (FÜ 30);

- 26) besuugo (*Pagellus bogaraveo*) ICESi alapiirkonnas 9;
- 27) atlandi merilest (*Pleuronectes platessa*) ICESi rajoonis 7d;
- 28) atlandi merilest (*Pleuronectes platessa*) ICESi rajoonis 7e;
- 29) pollak (*Pollachius pollachius*) ICESi alapiirkondades 6 ja 7;
- 30) harilik merikeel (*Solea solea*) ICESi alapiirkondades 5, 12 ja 14 ning rajoonis 6b;
- 31) harilik merikeel (*Solea solea*) ICESi rajoonis 7d;
- 32) harilik merikeel (*Solea solea*) ICESi rajoonis 7e;
- 33) harilik merikeel (*Solea solea*) ICESi rajoonides 7f ja 7g;
- 34) harilik merikeel (*Solea solea*) ICESi rajoonides 7h, 7j ja 7k;
- 35) harilik merikeel (*Solea solea*) ICESi rajoonides 8a ja 8b;
- 36) harilik merikeel (*Solea solea*) ICESi rajoonides 8c ja 9a.

Kui teadusnõuannetest, eelkõige ICESi või samalaadse sõltumatu ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutuse antud nõuannetest nähtub käesoleva lõike esimeses lõigus loetletud kalavarude geograafilise jaotuse muutumine, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 18 vastu delegeeritud õigusaktid, millega muudetakse käesolevat määrust, kohandades muutuste kajastamiseks käesoleva lõike esimeses lõigus täpsustatud piirkondi. Kohandused ei laiene kalavarude piirkondadele väljaspool liidu vesi ICESi alapiirkondades 4–10 ja CECAFi piirkondadele 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0.

2. Kui komisjon leiab teadusnõuannete põhjal, et lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kalavarude loetelu tuleb muuta, võib komisjon esitada kõnealuse loetelu muutmise ettepaneku.
3. Käesoleva artikli lõikega 1 hõlmatud piirnevate vete suhtes kohaldatakse ainult käesoleva määruse artikleid 4 ja 7 ja kalapüügivõimalustega seotud meetmeid artikli 8 alusel.
4. Käesolevat määrust kohaldatakse ka kaaspüügiliikide suhtes, kui läänepiirkonna vetes püütakse lõikes 1 loetletud liiki kalavarusid. Kui nende liikide FMSY-vahemikud ja biomassiga seotud kaitsemeetmed on kehtestatud muude mitmeaastaseid kavasisid kehtestavate liidu õigusaktidega, kohaldatakse neid vahemikke ja kaitsemeetmeid.

5. Käesoleva määrusega täpsustatakse ka lossimiskohustuse täitmist läänepiirkonna vetes asuvates liidu vetes kõikide selliste liikide puhul, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohast lossimiskohustust.
6. Käesolevas määruses nähakse ette tehnilised meetmed, nagu need on sätestatud artiklis 9, mida kohaldatakse kõikide läänepiirkonna vetes esinevate liikide suhtes.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse lisaks määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4, nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009¹ artiklis 4 ja nõukogu määruse (EÜ) nr 850/98² artiklis 3 sätestatud mõistetele järgmisi mõisteid:

- 1) „läänepiirkonna veed“ – loodepiirkonna veed (ICESi alapiirkonnad 5 (välja arvatud rajoon 5a ja rajooni 5b puhul üksnes liidu veed), 6 ja 7) ja edelapiirkonna veed (ICESi alapiirkonnad 8, 9 ja 10 (Assooride saari ümbritsevad veed), ja CECAFi püügipiirkonnad 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0 (Madeira ja Kanaari saari ümbritsevad veed));

¹ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343 22.12.2009, lk 1).

² Nõukogu 30. märtsi 1998. aasta määrus (EÜ) nr 850/98 kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu (EÜT L 125, 27.4.1998, lk 1).

- 2) „ F_{MSY} -vahemik“ – väärtuste vahemik, mis põhineb parimatel olemasolevatel teadusnõuannetel, eelkõige ICESi või samalaadse sõltumatu ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutuse teadusnõuannetel, ja mille puhul kõik sellesse vahemikku jäävad kalastussuremuse tasemed tagavad püügitava arvesse võttes ja praegustes keskmistes keskkonnatingimustes pikaajalises perspektiivis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse, mõjutamata oluliselt asjaomaste kalavarude taastootmist. Vahemikud peavad olema sellised, et pikas perspektiivis ei väheneks saagikus MSY ga võrreldes rohkem kui 5 %. Vahemiku ülempiir on kehtestatud nii, et kalavarude alla kudekarja biomassi piirangu piirväärtuse (B_{lim}) vähenemise tõenäosus ei ületaks 5 %;
- 3) „ $MSY F_{lower}$ “ – F_{MSY} -vahemiku väikseim väärtus;
- 4) „ $MSY F_{upper}$ “ – F_{MSY} -vahemiku suurim väärtus;
- 5) „ F_{MSY} väärtus“ – selline arvestuslik kalastussuremuse suurus, mis teatavate püügitavade ja praeguste keskmiste keskkonnatingimuste juures annab pikas perspektiivis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (MSY);
- 6) „ F_{MSY} -vahemiku alumine osa“ – vahemik, mis sisaldab väärtusi alates $MSY F_{lower}$ väärtusest kuni F_{MSY} väärtuseni;
- 7) „ F_{MSY} -vahemiku ülemine osa“ – vahemik, mis sisaldab väärtusi alates F_{MSY} väärtusest kuni $MSY F_{upper}$ väärtuseni;

- 8) „ B_{lim} “ – kudekarja biomassi piirväärtus, mis on esitatud parimates olemasolevates teadusnõuannetes, eelkõige ICESi või samalaadse sõltumatu ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutuse poolt, ning millest väiksemate kalavarude korral võib kalavarude paljunemisvõime langeda;
- 9) „ $MSY B_{trigger}$ “ – kudekarja biomassi piirväärtus või norra salehomaari puhul arvukuse piirväärtus, mis on esitatud parimate olemasolevate teadusnõuannete põhjal, eelkõige ICESi või samalaadse sõltumatu ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutuse poolt, millest madalama näitaja korral tuleb võtta sobivad erimajandamisemeetmed tagamaks, et püügimäärad koos looduslike tingimuste muutumisega võimaldaksid kalavarudel pikas perspektiivis taastuda maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel.

II PEATÜKK

EESMÄRGID

Artikkel 3

Eesmärgid

1. Kava aitab saavutada ühise kalanduspoliitika eesmärke, mis on loetletud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2, eelkõige kohaldades kalavarude majandamisel ettevaatusprintsipiil põhinevat lähenemisviisi, ning selle eesmärk on tagada, et mere elusressursside kasutamisel taastatakse ja hoitakse püütavate liikide populatsioonid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel.

2. Kava aitab teha lõpu tagasiheitele soovimatu püügi võimalikult suures ulatuses vältimise ja piiramisega ning täita määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 sätestatud lossimiskohustust liikide puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme ja käesolevat määrust.
3. Kavaga rakendatakse ökosüsteemipõhist lähenemisviisi kalavarude majandamisele, et viia miinimumini püügitegevuse negatiivne mõju mere ökosüsteemile. See on kooskõlas liidu keskkonnaalaste õigusaktidega, eelkõige direktiivi 2008/56/EÜ artikli 1 lõikes 1 sätestatud eesmärgiga saavutada aastaks 2020 hea keskkonnaseisund.
4. Kavaga püütakse eelkõige
 - a) tagada direktiivi 2008/56/EÜ I lisas esitatud 3. tunnuses kirjeldatud tingimuste täitmine;
 - b) aidata kaasa sellele, et direktiivi 2008/56/EÜ I lisas esitatud muud asjassepuutuvad tunnused saavutatakse proportsionaalselt kalanduse osatähtsusega nende saavutamisel ning

- c) aidata kaasa direktiivi 2009/147/EÜ artiklites 4 ja 5 ning nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ artiklites 6 ja 12 sätestatud eesmärkide saavutamisele, eelkõige selleks, et minimeerida püügitegevuse negatiivset mõju haavatavatele elupaikadele ja kaitstud liikidele.
5. Käesoleva kava kohaste meetmete võtmisel tuginetakse parimatele olemasolevatele teadusnõuannetele. Kui andmed on ebapiisavad, taotletakse asjaomaste kalavarude samaväärset kaitsetaset.

III PEATÜKK

SIHTTASEMED

Artikkel 4

Sihttasemed

1. Artikli 1 lõikes 1 loetletud kalavarude puhul tuleb kalastussuremuse sihttasemeni, mis vastab artiklis 2 määratletud F_{MSY} -vahemikele, jõuda võimalikult kiiresti ja järk-järgult aastaks 2020, misjärel tuleb seda kooskõlas käesoleva artikliga hoida F_{MSY} -vahemikes.

2. Kaval põhinevad F_{MSY} -vahemikud palutakse esitada eelkõige ICESil või samalaadsel sõltumatul ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutusel.
3. Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikega 4 määrab nõukogu kalavaru püügivõimalused kindlaks F_{MSY} -vahemiku alumises osas, mis on sel ajal asjaomase kalavaru kohta teada.
4. Olenemata lõigetest 1 ja 3 võib kalavarude püügivõimalused määrata kindlaks F_{MSY} -vahemikest madalamal tasemel.
5. Olenemata lõigetest 3 ja 4 võib kalavaru püügivõimalused määrata kindlaks kooskõlas F_{MSY} -vahemiku ülemise osaga, mis on sel ajal asjaomase kalavaru kohta teada, eeldusel et artikli 1 lõikes 1 osutatud kalavaru on suurem kui $MSY B_{trigger}$,
 - a) kui see on teadusnõuannete või tõendite põhjal vajalik artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamiseks segapüügi puhul;
 - b) kui see on teadusnõuannete või tõendite põhjal vajalik kalavarudele liigisisestest või liikidevahelisest dünaamikast tuleneva tõsise kahju vältimiseks või
 - c) selleks, et järjestikuste aastate kalapüügivõimalused ei erineks üle 20 %.
6. Kui F_{MSY} -vahemikke ei ole artikli 1 lõikes 1 loetletud kalavarude puhul võimalik piisavate teadusandmete puudumise tõttu kindlaks määrata, majandatakse neid kalavarusid kooskõlas artikliga 5, kuni F_{MSY} -vahemikud on käesoleva artikli lõike 2 kohaselt teada.

7. Kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel tuleb alati tagada, et tõenäosus, et kudekarja biomass langeb alla B_{lim} -i, oleks alla 5 %.

Artikkel 5

Kaaspüügivarude majandamine

1. Artikli 1 lõikes 4 osutatud kalavarude majandamise meetmed, sealhulgas vajaduse korral asjaomased kalapüügivõimalused, kehtestatakse parimaid olemasolevaid teadusnõuandeid arvesse võttes ja kooskõlas artiklis 3 sätestatud eesmärkidega.
2. Piisavate teadusandmete puudumisel majandatakse artikli 1 lõikes 4 osutatud kalavarusid, rakendades ettevaatusprintsibil põhinevat lähenemist kalavarude majandamisele kooskõlas käesoleva määruse artikli 3 lõikega 5.
3. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 9 lõike 5 kohaselt võetakse mitme liigiga püügipiirkondade majandamisel käesoleva määruse artikli 1 lõikes 4 osutatud kalavarude puhul arvesse, et segapüügi korral on raske püüda kõiki liike korraga maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel, eriti olukordades, kus see viib ennatliku püügikeeluni.

Artikkel 6

Kalavarude püügivõimaluste erinevuste piiramine

Asjaomane nõuandekomisjon võib soovitada komisjonile majandamiskäsitlust, mille eesmärk on piirata artikli 1 lõikes 1 loetletud kalavarude püügivõimaluste järjestikuste aastate erinevusi.

Nõukogu võib võtta kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel kõiki selliseid soovitusi arvesse, tingimusel et need kalapüügivõimalused on artiklitega 4 ja 8 kooskõlas.

IV PEATÜKK

KAITSEMEETMED

Artikkel 7

Kaitse piirväärtused

Artikli 1 lõikes 1 osutatud kalavarude täieliku paljunemisvõime kaitseks taotletakse käesoleva kava alusel eelkõige ICESilt või samalaadselt sõltumatult ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutuselt järgmiste kaitse piirväärtuste kindlaksmääramist:

- a) MSY B_{trigger} artikli 1 lõikes 1 osutatud kalavarude puhul;

- b) B_{lim} artikli 1 lõikes 1 osutatud kalavarude puhul.

Artikkel 8

Kaitsemeetmed

1. Kui teadusnõuannetest nähtub, et asjaomasel aastal on artikli 1 lõikes 1 osutatud mis tahes kalavaru kudekarja biomass ja norra salehomaari puhul arvukus väiksem kui $MSY B_{trigger}$, võetakse kõik asjakohased parandusmeetmed, et tagada asjaomase kalavaru või funktsionaalse üksuse kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Eelkõige tuleb artikli 4 lõikest 3 olenemata määrata püügivõimalused kindlaks tasemel, mis vastab F_{MSY} -vahemiku ülemisest osast madalamale kalastussuremuse tasemele, võttes arvesse biomassi vähenemist.
2. Kui teadusnõuannetest nähtub, et artikli 1 lõikes 1 osutatud mis tahes kalavaru kudekarja biomass ja norra salehomaari puhul arvukus on väiksem kui B_{lim} , võetakse täiendavaid parandusmeetmeid, et tagada asjaomase kalavaru või funktsionaalse üksuse kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Eelkõige võib artikli 4 lõikest 3 olenemata nende parandusmeetmetega asjaomase kalavaru või funktsionaalse üksuse sihtpüügi peatada ja kalapüügivõimalusi vastavalt vähendada.

3. Käesolevas artiklis osutatud parandusmeetmed võivad olla
 - a) määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 12 ja 13 kohased erakorralised meetmed;
 - b) käesoleva määruse artikli 9 kohased meetmed.
4. Kui kudekarja biomass ja norra salehomaari puhul arvukus on artiklis 7 osutatud tasemetest väiksem, sõltub käesolevas artiklis osutatud meetmete valik olukorra laadist, tõsidusest, kestusest ja kordumisest.

V PEATÜKK

TEHNILISED MEETMED

Artikkel 9

Tehnilised meetmed

1. Komisjonil on õigus võtta käesoleva määruse täiendamiseks kooskõlas käesoleva määruse artikliga 18 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 18 vastu delegeeritud õigusakte järgmiste tehniliste meetmete kohta:
 - a) püügivahendite omaduste spetsifikatsioonid ja nende kasutamise kord, et tagada või parandada selektiivsust, vähendada soovimatut püüki või minimeerida kahjulikku mõju ökosüsteemile;
 - b) püügivahendite muudatuste ja lisaseadmete spetsifikatsioonid, et tagada või parandada selektiivsust, vähendada soovimatut püüki või minimeerida kahjulikku mõju ökosüsteemile;

- c) teatavate püügivahendite kasutamise ja püügitegevuse piiramine või keelamine teatavates piirkondades või teatavatel ajavahemikel, et kaitsta kudevaid kalu, kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemaid kalu ja mittesihthiike või minimeerida ökosüsteemi kahjustamist, ning
 - d) käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate kalavarude kaitseks alammõõtude kehtestamine, et tagada mereelustiku noorisemide kaitse.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud meetmed peavad aitama saavutada artiklis 3 sätestatud eesmärgi.

VI PEATÜKK

PÜÜGIVÕIMALUSED

Artikkel 10

Püügivõimalused

1. Liikmesriigid võtavad neile eraldatud kalapüügivõimaluste jaotamisel vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 17 arvesse segapüügis osalevate laevade saagi tõenäolist koostist.

2. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohaselt võivad liikmesriigid omavahel vahetada neile eraldatud kalapüügivõimalusi või nende osasid, kui nad on sellest eelnevalt teavitanud komisjoni.
3. Ilma et see piiraks artikli 8 kohaldamist, võib norra salehomaari lubatud kogupüügi läänepiirkonna vetes kehtestada majandamispiirkondades, mis vastavad artikli 1 lõike 1 esimese lõigu punktides 22–25 määratud piirkondadele. Sellisel juhul võib majandamispiirkonna TAC olla iga funktsionaalse üksuse suhtes kehtestatud püügi piirnormide ning väljaspool funktsionaalseid üksusi asuvate statistiliste ruutude püügi piirnormide summa.

Artikkel 11

Harrastuskalapüük

1. Kui teadusandmetest nähtub, et harrastuskalapüük mõjutab oluliselt artikli 1 lõikes 1 osutatud kalavarude kalastussuremust, võib nõukogu kehtestada harrastuskalastajatele mittediskrimineerivad piirangud.
2. Nõukogu tugineb lõikes 1 osutatud piirangute kehtestamisel läbipaistvatele ja objektiivsetele kriteeriumidele, sealhulgas keskkonna-, sotsiaalsetele ja majanduslikele kriteeriumidele. Kasutatavad kriteeriumid võivad eelkõige hõlmata harrastuskalapüügi mõju keskkonnale ning harrastuskalapüügi ühiskondlikku tähtsust ja panust rannikupiirkondade majandusse.

3. Asjakohasel juhul võtavad liikmesriigid vajalikud ja proportsionaalsed meetmed andmete jälgimiseks ja kogumiseks, et tegelikku harrastuskalapüügi taset usaldusväärselt hinnata.

Artikkel 12

Merikeele püügikoormuspiirangud La Manche'i lääneosas

1. Käesoleva kava raames täiendatakse La Manche'i lääneosa (ICESi 7e rajooni) merikeelevarude lubatud kogupüüki püügikoormuspiirangutega.
2. Nõukogu otsustab kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel igal aastal maksimaalse merepäevade arvu La Manche'i lääneosas asuvate laevade puhul, mis kasutavad piimtraale, mille võrgusilma suurus on vähemalt 80 mm, ja La Manche'i lääneosas asuvate laevade puhul, mis kasutavad passiivpüüniseid, mille võrgusilma suurus on kuni 220 mm.
3. Lõikes 2 osutatud maksimaalset merepäevade arvu kohandatakse samal määral nagu kohandatakse lubatud kogupüügi erinevustele vastavat kalastussuremust.

VII PEATÜKK

LOSSIMISKOHUSTUSEGA SEOTUD SÄTTED

Artikkel 13

Lossimiskohustusega seotud sätted läänepiirkonna vetes asuvates liidu vetes esinevate liikide puhul

1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 18 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 18 kõikide läänepiirkonna vetes esinevate liikide puhul, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 1 kohast lossimiskohustust, vastu käesolevat määrust täiendavad delegeeritud õigusaktid, täpsustades seda kohustust puudutavad üksikasjad, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punktides a–e.
2. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustust ei kohaldata harrastuskalapüügi suhtes, sealhulgas juhul, kui nõukogu kehtestab käesoleva määruse artikli 11 kohased piirangud.

VIII PEATÜKK

JUURDEPÄÄS VETELE JA VARUDELE

Artikkel 14

Kalapüügiload ja püügivõimsuse ülempiirid

1. Liikmesriigid väljastavad iga käesoleva määruse artikli 1 lõikes 1 osutatud ICESi püügipiirkonna kohta kalapüügiload kooskõlas määruse (EL) nr 1224/2009 artikliga 7 oma lipu all sõitvatele laevadele, mis tegelevad asjaomases piirkonnas kalapüügiga. Kalapüügilubadega võivad liikmesriigid piirata ka selliste laevade koguvõimsust, kui need laevad kasutavad spetsiifilisi püügivahendeid.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 18 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 18 vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada käesolevat määrust, kehtestades käesoleva määruse artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamise hõlbustamiseks asjaomaste liikmesriikide laevastike püügivõimsusele piirangud.
3. Iga liikmesriik koostab ja säilitab selliste laevade loetelu, millel on lõikes 1 osutatud kalapüügiluba, ning teeb selle loetelu oma ametlikul veebisaidil komisjonile ja teistele liikmesriikidele kättesaadavaks.

IX PEATÜKK

ÜHIST HUVI PAKKUVATE KALAVARUDE MAJANDAMINE

Artikkel 15

Liidule ja kolmandatele riikidele ühist huvi pakkuvate kalavarude majandamise põhimõtted ja eesmärgid

1. Kui ühist huvi pakkuvaid kalavarusid püüavad ka kolmandad riigid, peab liit tegema nende kolmandate riikidega koostööd, et tagada kõnealuste kalavarude säästev majandamine kooskõlas määruses (EL) nr 1380/2013 ja eelkõige selle artikli 2 lõikes 2 ning käesolevas määruses sätestatud eesmärkidega. Kui ametlikku kokkulepet ei saavutata, teeb liit kõik võimaliku, et saavutada selliste kalavarude püügiks ühtne kord eesmärgiga tagada säästev majandamine ja luua liidu ettevõtjate jaoks võrdsed võimalused.
2. Kolmandate riikidega kalavarude ühise majandamise raames võib liit vastavalt määruse (EL) 1380/2013 artikli 33 lõikele 2 kalapüügivõimalusi kolmandate riikidega vahetada.

X PEATÜKK

PIIRKONDADEKS JAOTAMINE

Artikkel 16

Piirkondlik koostöö

1. Käesoleva määruse artiklites 9 ja 13 ning artikli 14 lõikes 2 sätestatud meetmete suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõikeid 1–6.
2. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel võivad liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi loodepiirkonna vete suhtes, esitada ühiseid soovitusi loodepiirkonna vete kohta, ja need liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi edelapiirkonna vete suhtes, esitada ühiseid soovitusi edelapiirkonna vete kohta. Sellised liikmesriigid võivad esitada kõigi nende vete kohta ühiseid soovitusi ka üheskoos. Ühised soovitused esitatakse vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõikele 1 esimest korda hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] ja seejärel iga 12 kuu järel pärast kavale hinnangu esitamist vastavalt käesoleva määruse artiklile 17. Asjaomased liikmesriigid võivad selliseid soovitusi esitada ka siis, kui vaja, eelkõige käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate kalavarude olukorra järsu muutumise korral, või selleks, et tegeleda uusimas teadusnõuandes kindlaks tehtud hädaolukorraga. Ühised soovitused konkreetseks kalendriaastaks kavandatud meetmete kohta tuleb esitada hiljemalt eelneva aasta 1. juuliks.

3. Käesoleva määruse artiklitest 9 ja 13 ning artikli 14 lõikest 2 tulenevad õigused ei piira muude liidu õigusnormidega, sealhulgas määrusega (EL) nr 1380/2013 komisjonile antud volitusi.

XI PEATÜKK

HINDAMINE JA MENETLUSSÄTTED

Artikkel 17

Kava hindamine

... [viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumist] ja seejärel iga viie aasta tagant esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande kava tulemuste ja mõju kohta käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvatele kalavarudele ja nende püügile, eriti seoses artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamisega.

Artikkel 18

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 1 lõikes 1, artiklites 9 ja 13 ning artikli 14 lõikes 2 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 1 lõikes 1, artiklites 9 ja 13 ning artikli 14 lõikes 2 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse kõnealuses otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 1 lõike 1 ning artiklite 9 ja 13 ning artikli 14 lõike 2 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

XII PEATÜKK

EUROOPA MERENDUS- JA KALANDUSFONDIST ANTAV TOETUS

Artikkel 19

Euroopa Merendus- ja Kalandusfondist antav toetus

Kava eesmärkide saavutamiseks võetud ajutisi peatamismeetmeid käsitatakse määruse (EL) nr 508/2014 artikli 33 lõike 1 punktide a ja c kohaldamisel püügitegevuse ajutise peatamisena.

XIII PEATÜKK
MÄÄRUSTE (EL) 2016/1139 JA
EL) 2018/973 MUUTMINE

Artikkel 20

Määruse (EL) 2016/1139 muutmine

Määrust (EL) 2016/1139 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikkel 2 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4, määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 4 ja määruse (EÜ) nr 2187/2005 artiklis 2 osutatud mõisteid. Peale selle kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „pelaagilised liigid“ – käesoleva määruse artikli 1 lõike 1 punktides c–h loetletud liigid ja nende kombinatsioonid;

- 2) „ F_{MSY} -vahemik“ – väärtuste vahemik, mis põhineb parimatel olemasolevatel teadusnõuannetel, eelkõige ICESi või samalaadse sõltumatu ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutuse teadusnõuannetel, ja mille puhul kõik sellesse vahemikku jäävad kalastussuremuse tasemed tagavad püügitava arvesse võttes ja praegustes keskmistes keskkonnatingimustes pikas perspektiivis tulemuseks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse, mõjutamata oluliselt asjaomaste kalavarude taastootmist. Vahemikud peavad olema sellised, et pikas perspektiivis ei väheneks saagikus maksimaalse jätkusuutliku saagikusega võrreldes rohkem kui 5 %. Vahemiku ülempiir on kehtestatud nii, et kalavarude alla kudekarja biomassi piirangu piirväärtuse (B_{lim}) vähenemise tõenäosus ei ületaks 5 %;
- 3) „ $MSY F_{lower}$ “ – F_{MSY} -vahemiku väikseim väärtus;
- 4) „ $MSY F_{upper}$ “ – F_{MSY} -vahemiku suurim väärtus;
- 5) „ F_{MSY} väärtus“ – selline arvestuslik kalastussuremuse suurus, mis teatavate püügitavade ja praeguste keskmiste keskkonnatingimuste juures annab pikas perspektiivis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse;
- 6) „ F_{MSY} -vahemiku alumine osa“ – vahemik, mis sisaldab väärtusi alates $MSY F_{lower}$ väärtusest kuni F_{MSY} väärtuseni;

- 7) „ F_{MSY} -vahemiku ülemine osa“ – vahemik, mis sisaldab väärtusi alates F_{MSY} väärtusest kuni $MSY F_{upper}$ väärtuseni;
- 8) „ B_{lim} “ – kudekarja biomassi piirväärtus, mis on esitatud parimates olemasolevates teadusnõuannetes, eelkõige ICESi või samalaadse sõltumatu ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutuse poolt, ning millest väiksemate kalavarude korral võib kalavarude paljunemisvõime langeda;
- 9) „ $MSY B_{trigger}$ “ – kudekarja biomassi piirväärtus, mis on esitatud parimates olemasolevates teadusnõuannetes, eelkõige ICESi või samalaadse sõltumatu ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutuse poolt, millest madalama näitaja korral tuleb võtta sobivad erimajandamisemeetmed tagamaks, et püügimäärad koos looduslike tingimuste muutumisega võimaldaksid kalavarudel pikas perspektiivis taastuda maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel;
- 10) „asjaomased liikmesriigid“ – liikmesriigid, kes on kalavarude majandamisest otseselt huvitatud, nimelt Taani, Saksamaa, Eesti, Läti, Leedu, Poola, Soome ja Rootsi.“

2) Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Sihttasemed

1. Artikli 1 lõikes 1 loetletud kalavarude puhul tuleb kalastussuremuse sihttasemeni, mis vastab artiklis 2 määratletud F_{MSY} -vahemikele, jõuda võimalikult kiiresti ja järk-järgult aastaks 2020, misjärel seda tuleb kooskõlas käesoleva artikliga hoida F_{MSY} -vahemikes.
2. Kaval põhinevad F_{MSY} -vahemikud palutakse esitada eelkõige ICESil või samalaadsel sõltumatul ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutusel.
3. Kalavaru püügivõimaluste kindlaksmääramisel kehtestab nõukogu need määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt F_{MSY} -vahemiku alumises osas, mis on sel ajal asjaomase kalavaru kohta teada.
4. Olenemata lõigetest 1 ja 3 võib püügivõimalused määrata kindlaks F_{MSY} -vahemikest madalamal tasemel.

5. Olenemata lõigetest 3 ja 4 võib kalavaru püügivõimalused määrata kindlaks kooskõlas F_{MSY} -vahemiku ülemise osaga, mis on sel ajal asjaomase kalavaru kohta teada, eeldusel et artikli 1 lõikes 1 osutatud kalavaru on suurem kui $MSY B_{trigger}$,
 - a) kui see on teadusnõuannete või tõendite põhjal vajalik artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamiseks segapüügi puhul;
 - b) kui see on teadusnõuannete või tõendite põhjal vajalik kalavarudele liigisisest või liikidevahelisest dünaamikast tuleneva tõsise kahju vältimiseks; või
 - c) selleks, et järjestikuste aastate kalapüügivõimalused ei erineks üle 20 %.
6. Kalapüügivõimaluste määramisel tuleb alati tagada, et tõenäosus, et kudekarja biomass langeb alla B_{lim-i} , oleks alla 5 %.“

3) III peatükis lisatakse artikli 4 järele järgmine artikkel:

„Artikkel 4a

Kaitse piirväärtused

Artikli 1 lõikes 1 osutatud kalavarude täieliku paljunemisvõime kaitseks taotletakse kava alusel eelkõige ICESilt või samalaadselt sõltumatult ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutuselt järgmiste kaitse piirväärtuste kindlaksmääramist:

- a) MSY B_{trigger} artikli 1 lõikes 1 osutatud kalavarude puhul;
- b) B_{lim} artikli 1 lõikes 1 osutatud kalavarude puhul.“

4) Artikkel 5 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 5

Kaitsemeetmed

1. Kui teadusnõuannetest nähtub, et asjaomasel aastal on artikli 1 lõikes 1 osutatud mis tahes kalavaru kudekarja biomass väiksem kui $MSY B_{trigger}$, võetakse kõik asjakohased parandusmeetmed, et tagada asjaomase kalavaru kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Eelkõige tuleb artikli 4 lõikest 3 olenemata kehtestada püügivõimalused tasemel, mis vastab F_{MSY} -vahemiku ülemisest osast madalamale kalastussuremuse tasemele, võttes arvesse biomassi vähenemist.
2. Kui teadusnõuannetest nähtub, et artikli 1 lõikes 1 osutatud mis tahes kalavaru kudekarja biomass on väiksem kui B_{lim} , võetakse täiendavaid parandusmeetmeid, et tagada asjaomase kalavaru kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Eelkõige võib artikli 4 lõikest 3 olenemata nende parandusmeetmetega asjaomase kalavaru sihtpüügi peatada ja kalapüügivõimalusi vastavalt vähendada.

3. Käesolevas artiklis osutatud parandusmeetmed võivad olla
 - a) määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 12 ja 13 kohased erakorralised meetmed;
 - b) käesoleva määruse artiklite 7 ja 8 kohased meetmed.
4. Kui kudekarja biomass on artiklis 4a osutatud tasemetest väiksem, sõltub käesolevas artiklis osutatud meetmete valik olukorra laadist, tõsidusest, kestusest ja kordumisest.“
- 5) Artiklisse 7 lisatakse järgmine lõige:
 - „3. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustust ei kohaldata harrastuskalapüügi suhtes, sealhulgas juhul, kui nõukogu kehtestab harrastuskalastajatele piirangud.“
- 6) I ja II lisa jäetakse välja.

Artikkel 21
Määruse (EL) 2018/973 muutmine

Määrust (EL) 2018/973 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 9 lisatakse järgmine lõige:

„3. Erandina määruse (EÜ) nr 850/98 XII lisast kehtestatakse ICESi rajoonis 3a norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*) alammõõduks 105 mm.

Käesolevat lõiget kohaldatakse kuupäevani, mil lõpetatakse määruse (EÜ) nr 850/98 XII lisa kohaldamine.“

2) Artikkel 11 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 11

Liidu vetes Põhjamereel kehtiva lossimiskohustusega seotud sätted

1. Kõigi Põhjamere kalavarude puhul, mille suhtes vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikele 1 kehtib lossimiskohustus, on komisjonil õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 16 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 18 vastu käesolevat määrust täiendavaid delegeeritud õigusakte nimetatud kohustuse üksikasjade täpsustamiseks vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punktidele a–e.
2. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustust ei kohaldata harrastuskalapüügi suhtes, sealhulgas juhul, kui nõukogu kehtestab harrastuskalapüügile käesoleva määruse artikli 10 lõike 4 alusel piirangud.“

XIV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 22

Kehtetuks tunnistamine

1. Järgmised määrused tunnistatakse kehtetuks:
 - a) määrus (EÜ) nr 811/2004;
 - b) määrus (EÜ) nr 2166/2005;
 - c) määrus (EÜ) nr 388/2006;
 - d) määrus (EÜ) nr 509/2007;
 - e) määrus (EÜ) nr 1300/2008.

2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 23

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja